

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7966/2023
04.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Марије Терзић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Бутолен, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6262/22 од 26.12.2022. године, у седници одржаној 04.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6262/22 од 26.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6262/22 од 26.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 14823/19 од 08.09.2022. године, ставом првим изреке, није дозвољено објективно преиначење тужбе као у поднеску тужиоца од 15.11.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужене за прекид поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог тужене за застој поступка. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете у виду неисплаћених износа инвалиднине у периоду од 01.06.2016. године до 30.05.2019. године исплати појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете у виду неисплаћених износа инвалиднине у периоду од 01.03.1999. године до 31.05.2016. године исплати појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 97.500,00 динара са законском затезном каматом од наступања извршности пресуде до исплате. Ставом седмим изреке, одбијен је захтев којим

је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на досуђени износ трошкова парничног поступка исплати законску затезну камату од пресуђења до извршности.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6262/22 од 26.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неоснована жалбе тужиоца и тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, четвртном, петом и шестом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремено ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права, већ се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање. Предмет тражене правне заштите је захтев тужиоца за накнаду штете по основу неисплаћене инвалиднине у периоду од 01.06.2016. године до 30.05.2019. године. У конкретном случају, решењем СО Призрен 06 број ... од 17.03.1997. године тужиоцу је, са признатим својством цивилног инвалида рата VI групе, признато право на личну и допунску инвалиднину почев од 01.01.1997. године, а решењем СО Призрен ... од 28.10.1997. године признато му је право на новчано месечно примање у смањеном износу до 205,80 динара од 01.11.1997. године па док постоје услови за коришћење овог права. У утуженом периоду тужена није исплаћивала тужиоцу инвалиднину. Стога су нижестепени судови усвојили тужбени захтев применом члана 155 и 172. Закона о облигационим односима у вези чланом 69. 70. и 71. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца („Службени лист СРЈ”, бр. 24/98 ..., „Службени гласник РС”, бр. 101/05, 111/09).

Побијана другостепена пресуда не одступа од судске праксе у погледу примене одредбе материјалног права како када је реч о праву тужиоца на исплату доспелих месечних износа који су предмет његовог потраживања, који тужиоцу нису исплаћени незаконитим и неправилним радом органа тужене (члан 172. став 1. Закона о облигационим односима), тако ни у погледу затезне камате на доспеле неисплаћене износе, јер проузрокована штета доспева даном њеног настанка (члан 186. ЗОО).

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 08.07.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 576.622,18 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то применом члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**